

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:
Egész évre 8 K
Fél évre 4 „
Negyed évre 2 „
Egyes száma ára 20 fillér.

Felolvasó szerkesztő:
OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Erő könyvkereskedésben Alsórendva.
A nyitlter sora egy korona.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A por.

Alsórendva, 1911. augusztus 26.

Alsórendva egész bátran elmehtne közegeéségvet tanulni abba a lendvájárási kis faluba, ahol minap kidoboltatta a közegebíró, hogy minden háztulajdonos különbeni pénzbüntetés terhe mellett köteles felöntözteni a háza előtti kocsi- és gyalogutát. De elmehtne közegeéségvet tanulni akárhova is, ahol a közegeési előlájároságban van annyi sütnivaló, hogy a bacilusokkal terhes utcai por egészsetelen, és hogy az utcai por ellen való védekezésnek van egy nagyon olcsó, nagyon praktikus módja: az öntözés. De Alsórendva sokkal rátartóbb az ó nagyközegeési titulusára, semhogy a szomszédba menjen rendet tanulni, — s csak így történtenék, hogy míg a kutyabagosi közegeési bíró praktikusnak tartja az öntözést és a közegeéségvet elleni durva merényletnek a nappali utacsepést, addig az alsórendvai közegeési előlájároságnak esze ágában sincs soha az öntözés, ellenben a foltca átjárót nappal, a legforgalmasabb időben söpörteti.

Sokáig azt hittük, hogy Alsórendva — amelyet a benszülöttek nagy előszerttel hasonlítanak össze a modern városokkal — azért nincsen szokásban az utcák nyári felöntözése, mert Alsórendvának nincs öntözökocsija. Már éppen gyűjtést akartunk rendezni olvasóink körében egy öntözökocsi javára, mikor megtudtuk, hogy Alsórendva-

nak van öntözökocsija, szép, városias kinézésű öntözökocsija, amelynek direkt színt is építettett a város vagy ó évvel ezelőtt, — de hát úgy látszik, ezt a locsoló alkalmatosságot csak parádénak hozatta a város, hogy legyen amit az idegeneknek megmutathatunk.

Egy városi képviselő sugta meg nekünk a nagy titkot: Alsórendva előlájárosága azért nem öntözeti az utcáit, mert — úgyis poros lesz újra. Nem kommunik ez kérem, ez szomorú, borzasztóan szomorú igazság. Alsórendva előlájárosága azért nem öntözeti az utcákat, mert ugys porosak lesznek és valószínűleg azért söpörtet nappal, mikor tárva-nyitva vannak az üzletek ajtóit, mert hisz így is, ugys is meghalunk egyszer. Ezeknek utána pedig ne csodálkozzunk, ha akadnak emberek, akik reggel nem kelnek fel azért, mert este ugys le kell feküdniök, délben nem esznek, mert hisz ugys megéltének, sőt akadnak olyanok is, akik direkt nem születnek meg, nehogy egyszer megkelljen nekik halniök.

Hát nem neveléség egy indokolás ez? Dehogy nem! Ha kajászószentpéteren hoznak ilyen határozatot: megmosolyogjunk és nem hiszünk el. De a saját naivságunk felett csak szomorkodni és csak sirni lehet, hiszen nevetnek rajtunk mások eleget.

Most küldték szét az adóhátralékosok intőit, de csodálatos módon most nem vélekedik ugys a város, hogy mi a fészes fülemilének a rengeteg közegeési pótlékot

megfizetni, mikor — ugys elfogy az a pénz. Ó, nyájas adófizető, a közegeési pótlékot ki-préselik belőled minden körülmények között, de öntözteni csak akkor fog a város, ha majd utána nem lesz újra por.

Közegeéségügyi szempontból roppant szomorú az ilyen falusi okoskodás, de nem kevésbbé szomorú körülmények szülik világra ezeket az okoskodásokat. Alsórendva képviselőtestületének tudvalevőleg kétféle tagjai vannak: haladók és maradók. A haladók barátai minden eszmének, minden indíványának, amik a város fejlődését célozzák, a maradók pedig éppen ellenkezőleg. S mivel a legtöbb képviselőtestületi gyűlésen az utóbbiak vannak túlsúlyban (no igen, mert ha a komolyabb elemek bosszankodni akarnak, más terrénutot keresnek maguknak), hát ezért söpörnek nappal Alsórendván, ezért nem divat nálunk az öntözés, ezért nincs világtámszó, ezért nincs éjleli közbiztonságunk, ezért nincs vasuti gyalogjáránk s ezért csak ugys ordít a közegeéségügy a kertaljai kolera-telepek tájékán.

De nem oda Buda. A lakósság egészében nem hekuha, az fontosabb minden adószedésnél. Elő tehát azzal a parádés öntözökocsival és a pokolba vele az olyan okoskodással, amiből a lakósságra nézve csak kárök és bosszuságök háramlanak! Végre már egy kis egészeséges városi politikat szeretnenk kapni a sok torzszülött intézkedés után.

Kustáncei Jóska halálára.

Básan szállott felém — ölen búis érdőnek —
Zenezobá vegyült búcsuzató nek, /
Sirva síró ének;
Zizege fogadták a rezgő levelek /
S általök pihetőre kérdésre a szívem:
Vajjon kit tetmetek?
Sirba kit tetmetek?

Majd a temetőbe vitt a sorsom utja,
Mí elzetem akkor, csak a szívem tudja,
Csak az Isten tudja;
Uj sírhalmot láttam s fejfádat fölötte,
Akkor tudtam meg, hogy a nótas hegedűt
Eléműt örökre,
Nékünk mindörökre.

Elhervad a virág, mulandó az élet,
Hej, de miért kellett elhervadnod néked?
Ilyen ifjan néked?
Hiszen úgy szerettünk, maradtál vón' velünk,
A mi nótaimkat olyan szívetrónon
Ki huzza majd nekünk?
Ki huzza majd nekünk?

Most is cseng a pohár s ajkunkon az enél,
Azt hiszük, hogy itt vagy, szoliglatunk téged,
Hivogatunk téged;
De hiába hívunk, szívünket bí futja,
Fel-tézőkög közénk eléműt hegedűt
Széjlet szakadt hurja,
Kincset örö hurja...

A pohár csengése csörsőnébe vegyül,
Szemünk izzó lángja könyzárporba merül,
Bánatkönybe merül;
A régi fájdalom kitor bennünk újra,
Nincs ki a szívünkkel, aki a lelünkkel
Vigasztalni tudja,
Gyógyítani tudja...

Igazi bohémvér volt minden csepp véred,
Ezért a jó Isten megszeretett téged,
Magához télt téged.
Nem is hallát te meg, elaludtál szépen
S felebredtél megint Istennek nóttán
Főm a magas égben,
A csillagos égben.

Mikor ott főnn huzod s halgatja az Isten,
Őly búsan huzd néki, amint huztat itten,
Ahoysz huztat itt lenn;
Ugy sírd el, nemnyi bí szállót a magyarrá,
Hogy számó könyvet az ég is hullassa,
Nótáid szavára
A földre hullassa.

Huzd el, huzd el mindzet, őly búsan, mint itten,
Hogy itt haram helyett könny öl a virágon,
A fűvön, virágon;
Hogy hűdög kőszikla a nép feje alja,
A kenyere kemény, a kereszt fogva
Nehéz béklyó tartja,
Nehéz béklyó tartja.

Huzd el, huzd el mindzet, őly búsan, mint itten,
Nótáid tán reánk tekint a jó Isten,
Mégsszan a jó Isten?
Ne is hagyj el addig szomorú nóttáid,
Mig e búis hazából boldogabb híreket
Nem viszünk utánad,
Az égben utánad.

Elhervad a virág, elműlik az élet,
Hisz egykoron mi is követünk majd téged,
Mind követünk téged;
Ha jó hirt viszünk az ég paradicsomába,
A te nótd mellett jót mulatunk rája,
Lesz csak az is csárda,
Jó bor, nóta, csárda?!...

II. REVERENCSCSIS ISTVÁN

A távozó naplójából.

Irta: LEGÉNY ELEMÉR.

Ugy bánat velem, mint a betegkel szokás.
Gyengédén, résztevéen. Dicséret a jó színt az arcomon s nagyon óvatosan kerülte, hogy a betegségéről jöjjön elő a szó.

Ah, hát csalódás! Nem vagyok beteg, — souverain vagyok. Gazdag és hatalmas. Királyja a vágyaknak. — Arasznyi létfűtben tudod-e mi a legfőbb gyönyör, a legkéjesebb kéj? Az el nem eszököt csök. Az ajkon raaradt valómás. Az el nem sirt köny. Gondolat, melyet nem burkolok a szavak durva kötőnébe.

Mi a vágy? A szőnyegre esett parázs. Minden kiéget maga körül. Nem gyűjt lángot. Csak befurja magát, csak helyül perzel mögöt magának. Aztán halványodik a piros arca. Kisugározza kiadja a hőt, ami szabadulni akart belőle. Megszürkül. Aztán megfeketedik. Hűdög hamu; máreknji korom; piszkít. A lyukas szőnyeg megfoltozzák, vagy kidobják. De mi van velünk? Szép csipkés szélű tureget éget a forró vágy vörös parázsazeme a szívbe.

Szomorú a leégett ház füstös, csatakos, fekete romja. Souverain vagyok. Leégett házak, kiadut vágyak, felperzelt világek szomorú királyja.

Megyek, mert elvezet zárandókatom. Amerre járok, tüzetemsttét járok, füstölögő fűszök néznek utánam. Hosszu fekete vonal kigyózik léptem után, vigasztalan, hirtelen gyászpalást.

És nem találkoznak többé. Cézári kéj volt nézni, amint a Reád vágyás izzó szikrája szep

A murai aranyosás.

Nagyszabású bányászati művellet Mura-szerdahelyen.

— Saját tudósítónktól. —

Már évek hosszú sora óta hallani lehet arról az úgy bányászati, mint közgazdasági szempontból nagy fontosságú bányáról, hogy a Mura medrének homokjában olyan mennyiségű arany van, hogy az eddig csak kismértékben utózt aranyosásot nagyobb arányokban is érdemes folytatni. A Mura aranytartalómár Mária Terézia korában tudták az emberek s a Mura-menti földművesek már ekkor foglalkoztak a kismértékben való aranyosással, mint bizonyít az az oklevél, a melyben Mária Terézia privátumot adott a Mura melletti vend-és horvát lakosoknak az aranyosásra. — Körülbelül ettől az időtől fogva mintegy 170 km. területen állandóan mossák a Mura aranyát a muraparti földművesek, akik a kimosott aranyt a nagykamizai kincstári adóhivatalnál szájkái beváltani. A nagykamizai adóhivatalnál évente mintegy 15—20 kilogramm aranyat váltanak be s 1884-től 1902 évig összesen 26749 kilogramm aranyt váltott be az adóhivatal körülbelül felmélto kor. értékben. Az átlagos év beváltás tehát 12 kg. volt.

Nagybó arányokban, gépek segítségével azonban csak most századokoz aranyat mosni a Mura kanyargós, szélesvízű vizéből. Egy angol konzorcium ugyan már 1903-ban végzett próbamosás gépekkel a Murán, — G e o r g e T o w n e r S i s s o n, a híres clondyei aranyosó pedig 1908-ban próbálkozott meg egy szakszerű próbamosással, de úgy az angol konzorcium, mint a híres amerikai aranykutató hamarosan abba hagyták a kísérletezést, mert úgy találták, hogy a murai aranyosással csak a környékbeli parasz-toknak érdemes foglalkozni, akik a mosással legfeljebb a napsumutnak keresik meg, de ennél többet ok sem tudnának keresni ezen az „üzleten”.

Sporzon Pál, a magyarvári gazdasági akadémia tudós profszora azonban má nem vesztette el olyan hamar a firtelmét és kedvét, mikor 1903-ban először kísérletet tett az aranyosással. Ő négy esztendőig tartó szakadatlan és beható tanulmányos után arra a megállapodásra jutott, hogy ha az addig lejtett aranyosó gépeket tökéletesíteni tudják annyira, hogy azok a kiemelt homok aranytartalmából nagyobb mennyiséget tudnak megörizni és csak kisebb mennyiséget veszítsenek el, az aranyosással érdemes nyagban is foglalkozni, mert az bősegen meghozza a kamáját a beleje fektetett tőkenek és taradozásnak Sporzon Pál e felfedezés után

egyelőre abbahagyta a további kutatást és az általa szerveződött pénzcsoport javára — mely a szükséges gépekkel a nagyszabású aranyosást fogja eszközölni — sietve lefoglalt 400 zártkutatást.

Az utóbbi években aztán mitem lehetett hallani Sporzon Pál nagyszabású vállalkozásáról, úgy, hogy már-már azt hittük, elejtette az aranyosás eszméjét. De nem így történt. Sporzon Pál a közeli éveket sem töltötte tetlenül, hanem szerveztet maga mellé egy kellő anyagi erővel rendelkező pénzcsoportot és midőn már úgy a szükséges pénz, mint a gépek is megvoltak, — a múlt héten egész csendben, minden lármá nélkül, az Alsórendva melletti Mura-szerdahelyen megkezdték az aranyosást.

A nagyarányú munkálathoz szükséges kőtrő és mosógépek s motorok 3 vagonnal már a folyó elején megkezdték Mura-szerdahelyre. A kolosszális gépirósokot már másnap felállították és próbáképben működésbe is hozták a „Mekka” nevű sziget közelében, honnan fokozatosan haladnak majd a Murán felé, Stájerország irányában.

A munkálathoz H o d i c s k a Imre teszvári mérnök vezeti a saját maga által konstruált mosógéppel, amelynek a többi hasonló gépekkel szemben az az előnye van, hogy a kimosott homok aranytartalmából 95% -ot megtakarít s csak 5% -ot veszít el. Hodicska mellett még egy főispész, egy gépész és körülbelül 30—40 napzsimos is soroszkodik a bugó, zakatózó gépek körül, de jelen van Sporzon Pál is, a konzorcium vezetője, aki a mérnökkel együtt egy, a gépek közelében most épült négyoszobás barakkban fog lakni.

A roppant érdekes, látványosság számba menő bányászati művellet szenziója most Mura-szerdahelynek és a közeli vidéknek, amelynek népe sűrű rajokban megy nézni az aranykeresők őröndöngő munkáját, amely hogy miként fog bevalni, az a jövő títka, de hogyha bevalik: bősegen fog fizetni Sporzon Pál és társainak anyagi és erkölcsi áldozatot nem sajnáló fira-dozásaiért.

Az izr. ünnepekre

ajánlok

Imakönyveket, naptárakat

a legutányosabb árakon.

Balkányi Ernő, Alsórendva.

Esetek.

A tarajos kigyó. — Talátós célzás. — A halottékm lelkismeretessége. — A csizmadia, meg az orvosság.

A városunkkal szomszédos Hármasmalom községnek szenziója volt a minap. Egyik hármasmalomai nagy ledéskazakuda futott az egyik esküdthöz és gazda ijedten újságolta, hogy egy vastag, tarajos kigyó van a padlásán. Lehet vagy másfél méter hosszú, vastag mint a karom és akkurát olyan taraja van, mint a kakasnak, — beszélte a megjétt ember.

Lette erre ridaalom. A községben azonnal kibodólták, hogy minden fegyverforgató ember siesen a közég házhoz. A külfömben békés természetű lakosságáról messze földön ismert falu egészen harcias külsőt öltött. Minden férfi-földön fektült egy kasza, kapa, ásó, vagy egy-egy vastag bivalyvető husáng, minden arcon retentő elzantság.

Végre megindult a harci eszközökkel bőven ellátott csapat. Akit a rettenetes tarajos állat tarajához érték, azon tanakodtak, hogy a padlásra ki megy föl legelő. Mindenki a gazdát biztatgatta, mert hát ő érdekli a dolog legjobban, de a gazda oda nyilatkozott, hogy inkább vesszen oda az egész háza, de ő elől föl nem megy a világrt sem. Sokáig tartó tanakodás és szörnyűkölés után B. I. egy természetes katonaviselt ember vállalkozott a vezérségre.

A padlásra érve, a vezér hatalmas dorongjával teljes erejéből végigvágott a tarajos kigyón, amely a sötétes padlás szénáján fektött. A kigyó egy nagyot koppant, aztán csend lett, csak a vezér káromkodása meg nem zavarta. Szidta a gazdát, amit a bokrot, amiért ő vele ilyen csufot tett. T. i. a tarajos kigyónak eszében sem volt tarajos kigyónak lenni, hanem egy egyszerű — lenyuzott berektakéreg volt.

Hogy e felfedezés után mi történt, azt mindenki elgondolhatja. Szegény gazda, aki egészen önkéntelenül lóta tette a falu népét, meg örült, hogy egy pár kisebb ütleggel kikerülhetett a csávból. Legrosszabbul azonban a kigyóelőt csapatot vezető B. I. járt, aki e tragikomikus eset óta így jellem a falu: „Ő az, aki agyonverte a tarajos kigyót!”

fényben rápántant a szőnyegre, az élenk, a pörkölő szikra. Néztém hátráltat kezeikkel, amint ki-kanyarítja magának a megfelelő tere körül és alul; s aztán mikor mindent, ami a keze ügyébe esett, megemésztelt, — elhálványult teteletlen dühebén.

Megek... S ha majd Rivában hajóra ültek, kipszaklógatom odújából a hamvadó tűzszilánkot. S beledobom a Lago di Garda azzurított vizébe. Nini, hiszen sitereng is meg, aztán sietve alámerül, egy kicsit megfesti a tavat s azzal vége.

Hajóm Pecchiera alatt köt ki s járva a narancsigetek között, Asszony, búszke gyászszal hordom emlékedet. Te gyujtogató!

Ment, mendedélt a Vágkyírly. Cipelte a szivét, melyre egy-egy gonosz asszony iszköt dobott és csipkés, fatonóg lyukat égett be. Ő nem otlogatta a tűzket, hagyta őket a sorusokra, kárvörvendé kárhoztatva a lassu kihülés köns halálára. Könnyen tette. Már nem fájt a szive többe. Ellenkezőleg, gyönyörködött, hogy hogyan mohóskodnak a lángtalan tűzek, aztán hogyan éri el őket holt-bizonyosan a borzalmas éhhalál.

... Volt egyszer egy leány. Megismerkedett a Vágkyírlyi szegény. Leste a Vágkyírlyt, hogy hogyan pantanjta majd a barnamész leány is az ő rostavá égett szivére az obligát szikrá. De ekkor csoda történt. A Vágkyírly szomoruan, gonyosan mosolygó szeméből egy szikra egyszerre csak rángrott a barna nyak mög feliesen ép szivére, amelyen még egy hulk sem volt egvész, s ez a boldons, elszábadult szikra nem ugt tette, mint a többi fényesszemű társa, hogy nem gujtanak lángot a drága perszasszonyegen, csak éget-

nek, perzselnek maguknak jó puha fészket Ez gyujtog.

Lángha borult a leányka szive, s lobogó lángnyelvekkel égett. Ah, mondta félsége a Vágkyírly és nem értette a dolgot, s mert nem értte, hogy ő érte is lángolhasson valaki, részvétlenül nézte az égő házat; hiszen nem az övé.

Szegény leány. Miért is kerülte el utamba, vagy miért is mutattad, hogy ég — házad?!

Ha majd a Garda partján szomoruan, összepörkölő szivvel járok, iparkodom részvétlen gondolni Reád. En... a gyujtogató.

Péntek, szeptember 24.

A tropikus hőség kiadta minden erejét, már csak a megvéhntet nyár van felettünk. Este meg-hidegednek a lábai, plaidbe burkolja, didereg, kutyába dugja a kezét. Isten hozzád test-kisütés. Férdés, napjakra. Lassan, észrevétlenül csupasz lesz minden. Itt lanl igazán csak tavasszal és nyaron él elő életet az ember. Derű, szabadság, könnyű érzések lesznek urrá a kedvelen. A teli aviasók, sötétségek, lámpavilág melletti raboskodások után részegítően kellemes állapot köbörölni kúnt a mezőn, az erdőn. Aztán pazar gyönyör május délelőntökön és aranyos, sokszínű lángos alaknyatokon egy kis yuravóssági francia nővel andalogni, esacsomni, kőborolni kúnt a kaján ifrűgységű fiatal, ölelni a femileme nőtázása mellett, tanulni frávól a virágok neveit, beszélni a pillangókkal, a nádas szitakötővel, a gallok nyelven. S aztán? Elválni egyszerre bucsu

nélkül örökre... Ez volt az én tavaszom. Az én ragyogó májusom.

Jötték a nyárnak forró hónapjai. De itt, hól szabad a szellő, aólat a napsugár hevéit a föld meztelen elő nyeli el, nincs az az ember, állatot ellullató pokoli hőszög, itt csak a vért forralja fel a szűz napsugár, mely a városlokat nem éri el. Csak a kőtömbököt izgatja fel. A gyönyörű, virágos, szabad falu felnyitja a bánatos sziveket, szeretnie kell. S valahonnan jött egy leány. Imádtam benne a nyárt, szerettem benne a fialtságot és ünneplétem benne a diadalmas szerelmet. Ez volt az én szép, feledhetetlen falusi nyaram. Mindent, amit a tavasz, a kinyílt nyár halomra gyűjtött, érzés, vagyis émiték, hozzája vittem el: s a nyár nő minden megértett. Boldogan bolyngatom plain aerben, kacagó szivvel jártam kéjes, hangos magányomat. Ugy éreztem, hogy nem lesz vége soha. De jött egy deressedő szakállu ur — az ősz. S amint először kerekedett táncra a hulló falevelek, a tiszta levegőt befolyozta az ökönyál, az esték meghűvösödött. Elkövetkezett a szeptember. Bolyngok egyedül hallgató magányomban; a déli nap még lekényszeríti rólam a felöltöt, de amint lehajlik a délután, jól esik beburkolóznom. És a ragyogó augusztusi égből hullatja a csillagokat. Arva lesz az erdő, fakó a mező, poros, kiszáradt az ösvény, szürke és hideg a falu. Hulló falevél. Most már a városlokat őrszág-lása következik. Népes utak, ragyogó színházi esték. Ősz! Irtat a Múcsarmokban. Itt vége a nyárnak s ott kezdődik a nagyvárosi élet májusa...

HIREK.

Egyik helybeli borbély-üzletben borotváltatta magát egy okos-arú, pörge-bajszú, javokbeli magyar. Az olvasótfabbakk körül való látni a mi emberünk, mert a vele foglalatokodó segédével egész ókosan előiskolára a magas politikáról, az időjárásról és más aktuális dolgokról.

Mikor a segéd az arcát borotválja, megtörténik az a kis malheur, ami bizonyára már minden férfiembert ért: a segéd egy villámgyors ka-tyarintással alapoc bélevág a mi emberünk képes felébe.

— No, ez derék dolog volt, — konstatálja a megvértett atyafi, de egy szóval sem pirítja le a végzetlenül borbélyt. Úgy látszik, bekeszertető ember.

A segéd fimsót, meg vattát vesz elő és ezek segítségével előlítani ügykezik a vérszét. Ez némileg sikerül is, de azt a hosszú eszűket, melyet a borotva elő szántott, a vatták és fimsók önzene sem tudta eltüntetni a mi magyarunk arcáról.

— Tudja-e, hogy most vértékett a tisztarozsolat ellen? — pedzi most a szót a magyar.

— Hogy-hogy? — kérdezi a segéd.

— Hát csak úgy, hogy a tisztarozsolat azt mondja: „faragott képet ne csinálj magadnak!”

Járásunk egyik községében nemrég gyilkosság történt. Egy embert leütött a haragosa. A halotték, aki igen lelkiismeretes, pontos ember, megvizsgálta a halottat és aztán kiállította róla a halovivisági bizonyítványt, de mert 6 annyira pontos ember, minden rovatba írt valamit. A többek között ezeket jegyezte be: A halál oka: Bunkós bot. Eszérvetel: Nem vett észre semmit, mert hátulról kölintották fejbe.

Egy derék csizmadia-mesterről beszélnek a következőket:

Nemrég a csizmadia felesége megbetegedett. A májster elküldött az orvosát, az orvos jött, megvizsgálta a betegét, leült és medicinát írt. A csizmadia megcsináltatta a receptet, nagy főházkodások közben leszurkolta a gyógyszer árát s a medicinás leveget zsebre téve, busan tartott a lakása felé.

Öthon az asszony bevett az orvoságából, melyet szorgalmasan szedett mindaddig, míg csak meg nem gyógyult S mikor meggyógyult, az ura — aki meglehetősen furor ember — észsörnyedve konstatálta, hogy a drága medicinának fele megmaradt s ez most kárba vész.

A derék csizmadia ezen nagyon elszomorodott. Nagyon sajnálta a pénzt, amibe ez a megmaradt orvoság került. De szólni nem mert, nehogy az asszony azt mondhasssa, hogy még az orvoságot is sajnálja tőle. Mit csinálj? mit csinálj?... Addig-addig töprekedett, míg egy egész különös ötlete nem támadt. Az ugyanis, hogy megissza ő maga az orvoságot, hogy kárba ne vesszen a drága portéka. És úgy is tett; egy szempillantás alatt üres volt az üveg. — Hanem ami ezután történt, az elszomorító mélyen. A derék csizmadia megbetegedett. Persze az orvoságot, amely kismértékben használva talpra állította a májsternét, de súlyos betegé tette a szegény takarékos csizmadiat.

Gyűjtötte: MIKI

— **Új postaiügynökség.** Zalavármegye területén Lentikpólina községben „Lentikpólina” elnevezéssel folyó évi augusztus hó 11-én a lenti-m. kir. posta- és táv. hivatal ellenőrzése alá helyezett postaiügynökség létét, melynek forgalmokra Lentikpólina községre és a lentikpólina pusztára terjed ki. A nevezett postaiügynökség összeköttetését Lenti s Lentikpólina között naponként egyszer közeledek gyalogkúldöncjárát utján nyeri.

— **Személyi hír.** Gróf Zichy Ágost v. b. t. t., a magyar főrendiház elnöke, pénteken éjbeli belatincsi birtokára érkezett, hol néhány hetet szándékozik tartani.

— **Előléptetés.** A király Szász G. Gerő ügyészi a VII-ik fizetésbe sorozott ügyészre kinevezte.

— **Tanítónői kinevezés.** A vallás és közoktatásiügyi miniszter Láng Mariát a drávasárhelyi, Krámpalánics Magdolnát a ráczkánizsai, Grész L. Mándt a lendvénahosszafalui, Böröckyi Máriát a süngi, N. K. S. St. János iskolájában, S. Z. b. Mariát a nagykanizsai állami elemi iskola tanítónőjébe kinevezte.

— **Személyváltozás a zalaezerségi osztálymunkósnéknél.** Megírjuk, hogy a kereskedelmiügyi miniszter Wimmer Lipót zalaezerségi Máv. felügyelő, a zalaezerségi Máv. osztálymunkósné vezetőjét, eisneresnének kifejezése mellett f. é. július 1-ével nyugdíjazta. Most arról értesülünk, hogy a magyar államvasutak szombathelyi üzletvezetője a zalaezerségi osztálymunkósné vezetésével Vas David csendőrnöki osztálymunkósnéi mernököt bizta meg.

— **Gyászír.** Súlyos csapás érte Balcz Aladár belatincsi uradalmi kasznárt és nejét. Hat esztendő, szép kis fiúk, Balcz Beluska tegnapelőtt elhunyt a mrazsombati kórházban. A szegény kis fiú súlyos vakbélgyulladás miatt meghalt, de baja már olyan előrehaladt állapotban volt, hogy nem lehetett megmenteni. A mélyen sújtott szülők egyetlen fiúcskájuk holttestét hazaszállították Belatincra, hol tegnap, szombaton adták át az anyaföldnek igen nagy részvét mellett.

— **Megtartják hónapok az állatvásárt.** Már az idején sem tudjuk megmondani annak, mikor volt Alsólendván utoljára állatvásár. A hónapokok keresztül urakodott száj- és körömgyógyászok a vásárokból élnek, hosszú idő óta így csináltak valami forgalmat egy-egy vásár alkalmával. Annál erőndetesebben érthetők kereskedőinket és iparosainkat az a hír, hogy a holnap, hétfő a kirakodó vásárral kapcsolatban a nagyvásárnak az esztendő végéig tartásáról megbeszéltek. A múlt héttől kezdve ugyanis városunk végre felszabadult a hónapoktól tartó állatvásártól, miután sem nálunk, sem pedig a környéken meghatározott öt kilométeres belüli területen megbetegedés nem fordult elő. A zseföldeselt a város előjárósága a múlt hét elején az egész járásban közhírré tette, ami körülmény arra enged következtetni, hogy a holnapai vásár forgalom tekintetéből kifogástalan lesz.

— **Iskolai értesítés.** A helybeli izr. elemi iskolában a beiratást szeptember 4-én és 5-én délelőtt 9—12 óráig eszközlik.

— **Letartóztatott közégi előjáróság.** Megírjuk lapunk legutóbbi számbában, hogy Pörs Ferenc, a zsidáhegyi gyilkos három hónapra raboskodás után a minap a vizsgálóbíró előtt terdelmes beismerő vallomást tett s elmondotta, hogy Kercsmár István vendéglőst Kercsmár Jenőnek, Koczén Istvánnak felbujtatója lett egyon. — A felbujtással vádolt Koczén István történeti magadott s később pedig szenzációs vallomást tett. Elmondotta, hogy nem ő egyedül bujította fel Pörs Ferencet, hanem többen, sőt nemcsak Pörs Ferencet bizták meg a gyilkosság végrehajtására, hanem Pocsics Ferenc zsidáhegyi lakóst is, aki szintén eleget tett a megbízásnak, mert ő is ráolt Kercsmárra Koczén a többi felbujtók is sorra megnevezte és pedig Kercsmár János zsidáhegyi községbíró, a megyeioktató vendéglős bátyját és Csarni János, Antalics Péter, Christ István, Koczén Miklós zsidáhegyi közégi előjárókat, akik már régóta haragudtak az állózatra. A szenzációs vallomás véle után Batta Bertalan vizsgáló bíró pénteken délután a jegyzőkönyvvezetővel és hat eszórrel kísérelt Zsidáhegyen s ott előkerített a súlyosan gyanusított községbíró és előjárósági tagokat, sorba kihallgatta őket. A kihallgatás eredménye olyan terhelő volt, hogy a vizsgálóbíró az egész társaságot letartóztatta Pocsics Péterrel egyetemben, s bekísértette őket a kir. járásbíróhoz fogházába. — Lépképen a zsidáhegyi gyilkosság ügye szépen kavarodik s ki tudja, hova fog még fejlődni.

— **Polgári leányiskola Alsólendván.**

Az alsólendvai leányos szülők már régóta panaszkodnak, hogy miután itt nincs polgári leányiskola, leányuk továbbtanítására lehetetlen, vagy csak nagy pénzkiadású lehetésges akként, hogy a leányokat más városba kell kiadni. Ez okból már többször mozgolódtak is, hogy Alsólendván egy magánpolgári iskola létesüljön, de a terv mindaddig csak terv maradt. Azaz mégsem. Most, a közelmúlt napokban Hadrovics Elek körjegyzőjé tette kezébe a magánpolgári ügyét és ismerté aqillatással odahatolt, hogy a leánypolgári már a legközelebbi tanévre létre fog jönni. — Hadrovics Elek ugyanis értekezett az érdekelte szülőkkel s elhatározta, hogy pályázatot hirdetnek egy tanítónői állásra, aki a jelentékező növevényeket a csaktornyai polgári leányiskolában letendő vizsgára előkészítő. A tanítónői évi 1000 kor. fizetés, egy szabóbeli és konyhaból álló lakást és 160 kor. futési és világiatási állományt kap. Az iskola, amely egy rég érzett hiányt lesz hivatalos potolni, szeptember 10-én fog megnyitni. Bár már eddig is szép számmal jelentkezték a növénydekek, jelentkezni, illetőleg beiratkozni még mindig lehet Hadrovics Elek körjegyzője úrnál. A tanítónői állásra most írták ki a pályázatot, melyet egy másik hírnökben közlünk.

— **Széllhámszeg egy alsólendvai kereskedő nevével.** Freyer Lipót alsólendvai kereskedő nem csekély meglepetéssel olvasta tegnapelőtt az a két ajánlott levelet, melyet Nagykanizsáról kapott. Ezekben a levelekben két kanizsai cég, a Schwarz és Tauber fűszernagykereskedő cég és Frank Jenő kefégyári bizonyos cég, arról értesítettek Freyer, hogy az „üzletvezető” által személyesen tett rendelés közönlök és „ezellett eismerik”. Ezután feltantak pontosan sorolva a rendelés telei, a fűszernagykereskedő levelelben pl. így: 50 drb nagy süveg cukor, 30 drb kis süveg, 20 láda kockacukor, 200 kg. Kuba-kávé stb. stb., úgy, hogy a végösszeg mintegy négyezer koronát tesz ki. De nem sokkal levelevesztet lez ki a keféüzletben eszközölt rendelés sem, ahol az „üzletvezető” ur majdnem a fél boltot összvászálta a Freyer-cég számára. És ami legjobban meglepte Freyer, ez az, hogy az „üzletvezető” ur, aki Kleinnék mutatkozott be, a Schwarz és Tauber cégnél is s a Frank Jenő cégnél is nagyobb kölcsönt kért és kapott, mert mint mondta, elvettette a pénzárát s most nincsen utköltöské. A kapott kölcsönt aztán hozzárátta a főnöke számlájához, akitől természetesen most kéri a kölcsönadott összeget. — Freyer Lipót mihiely elolvasta a leveleket, a telefonhoz sietett és értesítette a két kanizsai céget, hogy itt furfangos csalásról van szó, miután neki nincs Klein nevű üzletvezetője, sőt más nevű üzletvezetője sincs s a rendelésről sem bízott meg senkit. Erre a két kanizsai cég intézkedett a már feladott áruk visszakereszkése végett s a család széllhámszegi személyné kiderítette és letartóztatása iránt feljelentést tettek a nagykanizsai rendőrfőkapitányságnál. De feljelentést tett Freyer is, aki különben azt nízsi, hogy a család egy nemrég elbocsájtott segédje követte el.

— **Pályázati hirdetmény.** Az 1911/12. tanévre 1000 korona fizetés, egy szoba, konyha és egy tanteremből álló lakás és 160 kor. futési és világiatási állánnyal javalmazott tanítónői állásra pályázat hirdetettek. Az állást elnyerő kötele a 12 magántanuló leányt a csaktornyai állami polg. leányiskola tanterve és órarendje szerint, a hitván kivételével az összes tantárgyakra tanítani. Mikédsi bizonylattal és oklevellel felszerelt jelentkezni 1911. szeptember hó 5-ig Hadrovics Elek alsólendvai körjegyzőhöz küldendő. Az állás szept. 10-én elfoglalandó.

— **Tűz-szentgyörgyei tudósítók írja:** Szent-István napján Bertalan Károly szentgyörgyei gazda pajtája eddig ismeretlen okból kigyulladt és mire a tűzet a község tűzoltói és a lakosság lokalizálta, teljesen elégett. A pajtában Bertalanok 500 kereszt eszepletlen gabonája volt felhalmozva, természetesen az is odaégett. A kár jelentékeny.

— **Erjedést okozó lassu emésztés,** mely porokra és cseppekre csak ritkán javul, a **Ferenc József**-keszürvíz természetes tisztító és élvezető hatására könnyen gyógyul. A felhúvás, gyomorégés és ideges fejfájás már az első adagolás után megszűnik. Rendszeresen használat mellett a valódi Ferenc József-víz a gyomrot és az egész bélcsatornát keresztülmossa, meg nagyvöknél is le lehetetlenítenie teszi újabb terhelés képződését. — Éhgyomorra egy fél pohárral veszünk be.

— **Gyilkos vő.** Kedden az alsólendvai járásban lévő Czup községben borzasztó gyilkosság történt. Her mán István cupi lakos már rég idő óta ellenséges érzelmeket táplált az apósa, Pongrácz Imre cupi lakos irányában, akit ő néhány évvel ezelőtt egy birtokviszály alkalmával állítólag megkárosította. Ez az áldatlan ellenséges viszony a legutóbbi időben annyira elmérgesedett, hogy após és vő többször olyan csepegtet rendelték, hogy lármajukra az egész község összehaladt. Ilyenkor a községbelieknek kellett a veszekedőket szétválasztania, különben talán már régen megtörtént volna a végző leszámolás, mely kedden az öreg Pongrácz halálát okozta. Após és vő kedden ismét összefutottak s csakhamar elkezdődött a régi nóta, a veszekedés. A veszekedést pedig dulakodás követte, miközben az após nagy haragjában arculütötte a vőt. Ami ezután történt, azt leírni is borzasztó. A vő, mint egy vadállat támadt az apósaéra, agyba-főbe verte, úgy, hogy az öreg ember összeesett. Akkor a vő kihítozt a konyhából egy nagy disznóelő kést és azzal elvágta az apósa torkát. Az öreg ember a nagy vérszételtől eszméletét veszítette s néhány óra múlva — miközben kocsin a zalaegerszegi kórházba akarták szállítani — meghalt. A gyilkos vőt letartóztatták és megindították ellene az eljárást.

— **Zászlóhece Varasdon.** A mult hetén, a király születésnapján a varasdi m. kir. pénzügyigazgatóság épületére kitűzték a magyar nemzeti lobogót. Ez nagyon bántotta a horvát lakoságot, mely csoportosult az épület előtt és hangosan követelte a zászló eltávolítását. Majd ostromolni kezdtek az épületet és a dühöngő tömeget csak a polgármesternek sikerült lecsillapítania, ki rábirta a pénzügyigazgatót, hogy vonassa be a lobogót. Mikor ez vegre nagysókára megtörtént, a nagyobb zavargásnak eleje végetért.

— **Feltört fürdőkabinok.** A hétfőről keddre virradó éjjelen, a Fekete-ér partján 16 fürdőkabinot ismeretlen tettesek feltörték és kirabolták. Nagymennyiségű fürdőruhát vittek el a tolvajok, akik még a kabinokban lévő padokat is ellopják. Károsultak panaszára a csendőrség most kutat a kabinok fosztogatói után.

— **Véres bucsu.** Murahely (Deklezsin) községben vasárnap bucsura jött össze a környék apraja, nagya. A bucsu alatt vígan ment a falu egyetlen kocsmájában is, ahol különösen a barkóci legények már kora délután elkezdtek a sabilonos mulatozást, ami késő estélig tartott. De tartott volna talán tovább is, ha egyik barkóci legény valamiert meg nem nehezelt egy murahelyi legényre és ezek hamarosan öre nem menek. De öre mentek s a szépen indult mulatságnak ez lett a vége. Néhány perc alatt két pártra oszlottak a kocsmabéliek, kik olyan paraszverekedést rendeztek, hogy se szeri, se száma nem volt a sebesültek. Nagyon sok legény súlyos sérülést szenvedett, de ezeknél még több a könnyeb sebesültek száma. A verkedés hőseit feljelentették az alsólendvai kir. járásbírósnál.

— **Repülőgépfelszállás Badacsonyan.** Ma, vasárnap aviatikai érdekessége lesz Badacsonyan. Ekkor száll fel ugyanis Lányi Antal hadnagy, aviatikus Bieriot-monoplánja, hogy kedvező időben átrepülje a Balaton. A felrepülés ideje: délután fél 6 óra. Helyárak: Páholy 4 személtre 40 kor., páholyülés 10 kor., starthely 6 kor., I. rendű állóhely 3 kor., II. rendű állóhely 1 korona.

— **Hivatásának áldozata.** Keszthelyről írják: Tragikus vég érte Dervarics Gyula cseresemestert, ki sok veszélyél járó hivatásának lett áldozata Keszthelyen. A cseresep-kételemezes gimnáziuméletét tetéjét tartozta már néhány nap óta és már a vége felé tartott munkája, midőn a tető alsó peremén áldogálva elszédült és a tetőnek háromemelvény magasságából arccal az udvara bukott. Borzalmas, összetört magát a szerencsétlen ember, kinek a gyorsan előhívtott orvos már csak beállított halált konstátálta. A szerencsétlenül járt cseresep özvegyet és hét apró gyermeket hozott maga után, kik reménytelen sirással és zokogással állták körül kenyérgyerőjüknél összeroncsolt holttestét. A nyomorban maradt család iránt városszerte igen nagy a részvét.

— **Moz.** A mult számunkban jelzett mozgószínház tervét megváltoztatta és Zalaegerszegről nem Alsólendvára, hanem Keszthelyre ment. Itt két-három héten át játszik s csak aztán jön városunkba.

— **Elűtött aggastyán.** Dobriból jelentik: Süle János 75 éves kiscséh-i lakos folyó hó 5-én lakásáról elűtött s azóta nyoma veszett. Elűtendőt bejelentették a szolgabirosnak, mely elrendelte Süle országos közértesítést. Süle hozzátartozói attól tartanak, hogy valami baleset vagy szerencsétlenség érte az öreget. Személyléírása a következő: Középtermetű, kerek arcú, 75 éves, haja őszbevegyült, szemé barna, orra és szája rendes, eltávozásakor fején fekete kalapot viselt, barna csikos kabát volt rajta s bakárán zuzott seb volt.

— **A molnár tréfája.** Németh György molnárnak Kotor és Alkánán között van egy vízi-malma a Murán. Vasárnap délután nagy csapat gyermek lete a faluból a folyópartra játszani. A fiukkal tréfálkozott a molnár is, akit az egyik fiu, Székfaló Rókus valami apró csinytelessel megbosszantott. A molnár úgy félt tréfásan, félt haragból megragadta a gyermeket és belevágta a Murába, mely a malomok körül több méter mélyűgü. A következő percben már szívesen mentette volna a molnár a fiut, de az sehol nem volt látható a víz színen. A fiut társainak katasztrófáját látva, ijedten rohantak haza és a falu népe nagy riadalommal jött a folyó-partra, hol azonban mindenki csak az egyformán folydogáló vizet nézhette. A tragikus véget ért fiu holttestét csak napok múlva sikerült megtalálni. A molnárt feljelentették.

— **Dörmgőgő kirándul.** Legjobb rajzoló művészeink vetekednek egymással Sebők Zsigmond pompás alkalmi, Dörmgőgő Domotörnek, a világhírű macskának megrajzolásában. A magyar gyermekek e legkedvesebb alkalmi most a jó Pajtás legújabb, augusztus 27-iki száma külföldi művészeink, Farago Géza rajzolt pompás, mulatságos képet E számnak tartalma különben is rendkívül gazdag, Lamperti Géza és Benédek Elek írta bele verset, Sebők Zsigmond, Sívola Béla, Schöpfung Aladar elbeszélések, ugyancsak Sebők Zsigmond folytatja Dörmgőgő Domotör történetét, folytatódik Zsolozsás László érdekes regénye is. A rajtvények és szerkesztői ízenetek egészítik ki e számgazdag és változatos tartalmat.

A jó Pajtás-t a Franklin-társulat adja ki; előfizetési ára negyedszáz 2 korona 50 fillér, felső 5 korona, egész évre 10 korona. Egyes szám ára 20 fillér. Előfizetéseket elfogad s kivára né mutatóványzatokat küld a jó Pajtás kiadóhivatala Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

Szerkesztői üzenetek.

— **Anonimus.** A nyilvánosságunk szánt, de alá nem írt leveleit nem közöljük. Először azért nem, mert neveljen levetek nem szoktak közölni, másodsorú azért nem, mert az a véleményünk, hogy a dolgok nem való a nyilvánosság elé. Különben is gondolkodj ut arra, hogy ítéletek helyesen tudomást szerezzenek az ön panaszáról, s most már azt hisszük, nyugodtan alhatik ön ezután.

Vasuti menetrend.

Érkezes.	
Zalaegerszeg felől:	Réggel 6 óra 25 perckor
Délután 2	17 "
Este	8 " 27 "
Csáktornya felől:	Réggel 6 " 55 "
Délután 2	03 "
Délután 5	21 "
Indulás.	
Csáktornya felé:	Réggel 6 óra 34 perckor
Délután 2	27 "
Este	8 " 43 "
Zalaegerszeg felé:	Réggel 7 " 10 "
Délután 2	18 "
Délután 5	36 "

A legjobb magyar szakácskönyvek

igen jutányos árban kaphatók BALKÁNYI ERNO könyvkereskedésében Alsólendván.

SCHMIDT EDE

ZONGORATERME

- CSÁKTORNYA. -

AJÁNLJA ELSŐRENDŰ MINŐSÉGŰ ZONGORÁIT ÉS HARMONIOUMAIT A LEGMODERNEBB KIVITELBEN. -

Zongorák . már 500 koronától feljebb.

Harmoniumok . 150 " "

Czimballmok . 100 " "

Következő világhírű cégek raktára: Bösendorfer, Oeser, Ehrbar, Förster, Schmiedel & Kunz, Lauberger & Gloss, Malivanek, Pörr, Mannberg, Kottkyvicke, Weidig, Petrof, Chmel, Demetschke, Koch & Korselt, Stintl.

Igen olcsó átjászott hangszerek folyton kaphatók. Régieket átcserelek ujra. — ZONGORAKÖLCSÖNZÉS. — Részletfizetés áremelés nélkül. 92—14

KOVALD PÉTER és FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szőrmefestő, vegytisztító és gőzmosógár

BUDAPEST, VII. KER., SZÖVETSÉG-UTCA 37. SZÁM

megbírói kényelmet szem előtt tartva elhatároztuk, hogy minden tekintélyes vidéki városban képviselőket létesít és ezáltal minden nyujt a nagyérdemű közönségnek, hogy cégét — a csomagolás és postaköltség mellőzésével — közvetlenül felkereshesse. **Alsólendván**

SCHRANTZ ELEK divatáru- és varrógépkereskedő

vette át a képviselőket és a gyár rendszer áraiban vállalja az úri-, női- és gyermeköltönyök, disztító és butorszövetek, függönyök, kézimunkák, szőnyegek, csipke- és végáruk, szőrmék stb. **vegytisztítást és festést.**

== UGYSZINTEN ÁGYTALAK TISZTÍTÁSÁT ÉS FEHÉRNEVEK MOSÁSÁT IS! ==

A n. érd. közönséget biztosítva kifogástalan munkájáról és mindenkor méltányos áráról, szíves jóindulattal és figyelembe ajánlja a képviselőket és számos megbízást kér a

5224 911. tkvi szám.

Hirdetmény.

A m. kir. igazságügyminiszter 1911. évi június hó 18-án 28713 911. I. M. sz. alatt elrendelte, hogy az alsólendvai kir. járás-bíróshoz, mint telegkönyvi hatósághoz tartozó Lendvahaszfalu község telegkönyveibe felvett mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886: 29. tc., az 1889: 38. tc. és az 1886: 10. tc. a tényleges birtokosok tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892: 29. t.-cikkben szabályozott eljárás s ezzel kapcsolatban a telegkönyvi bejegyzések helyesbítése fogantatásáért.

E célból a helyszíni eljárás a nevezett községben

1911. évi október hó 9-én kezdődik.

Ennélfogva felhívatom:

1. mindazok, kik a telegkönyvekben előfordult bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a tkvi hatóság kiküldöttje előtt a fent kített határnapon kezdődő eljárás alatt jelenjenek meg s előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

2. mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak és telegkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886: 29. t.-cikk 15—18. és az 1899: 38. t.-cikk 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iradjonjanak s azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telegkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt előszóval ismerje el s a tulajdonjog-bejegyzésre en-

gedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik s a bélyeg-és illeték-elengedés kedvezményétől is elcsenek;

3. akiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyszintén ily bejegyzésekkel terhelte ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzéssel joguk törlesztését kérelmezzék, illetve törlesztési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesbítés a bélyegmentesség kedvezményétől elcsenek.

A kir. bíróság nunt tkvi hatóság.

Alsólendván, 1911. aug. 3.

Csiszár, kir. járásbíró.

A kiadvány hitelül:

Ujlaky, kir. tkvtó.

Kiadó lakások és üzlethelyiségek.

ALSÓLENDVÁN a főuton ujonnan épült egyemeletes házban 1911. október 1-ére több lakás és üzlethelyiségek kiadóak. — Bővebbet a tulajdonosnál: Alsólendván, Alsó-utca 171. szám.

10—9

A VASMEGYEI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG áruosztálya SZOMBATHELY.

Ajánl: Mindennemű mezőgazdasági és ipari gépeket, malomberendezéseket, benzín- és nyersolajmotorokat, cseplőgép-garnitúrákat, gép- és nyersolajat, műszaki cikkeket, zsák, ponyva és kötélárakat, mindennemű műtrágyát kartellen kívül, vetőmagvakat, erőtakarmányfeleket, bel-földi és porosz KÖSZENET, kovácszenet, meszet és cmentet, tüzelő-felszereléseket stb.

— Mérsékelt árak! —

Méltányos fizetési feltételek!

Központi iroda: Kőszegi-utca 2.

Raktár: Széll Kálmán-utca 25.

Arajánlatos és költségvetéssel díjmentesen szolgálnak.

Képviselőik minden községben keresteknek.

Hirdetések jutányosan felvételnek e lap kiadóhivatalában.

Magyarázat

arról, hogy miért éppen a SCHICHT-„SZARVAS” MOSÓSZAPPANNAL lehet a következő mosási eljárásnál a legjobb eredményeket elérni:

1. A SCHICHT „SZARVAS” MOSÓSZAPPAN az összes szappanok között a legjobb.
2. Kiadósága folytán a legolcsóbb is egyuttal.
3. Tiszta voltáért 25.000 koronával szavatolnak.
4. Rendkívül enyhe és konzerválja a szöveteket.
5. Mert ezen szappan maga is könnyen oldódik, tehát a szennyet is könnyen feloldja.
6. Hűdeg vízben is nagyszerűen lehet vele mosni és megátolja a szövetek szívesését és összemenését.
7. A SCHICHT „SZARVAS” MOSÓSZAPPANNAL való egyszeri átsimítás megfelelő más szappannal való 3—4-szeri átsimításnak.
8. A SCHICHT „SZARVAS” MOSÓSZAPPAN használatával által időt, fáradságot és pénzt takaríthatunk meg.
9. Fehéríti a ruhát és feleslegesé teszi a napon való fehérítést.
10. Készítési módja egészen különleges és erre a célra csakis a legjobb nyersanyagok használtak fel.
11. Gyártásánál évtizedek tapasztalatait használják fel.
12. Ezen szappan tökéletesítésén folytonosan dolgoznak és e célból minden találmányt felhasználnak.

Mindaz az „ASSZONYDICSÉRET” mosókivonatra is érvényes.

Hirdetmény!

A ki pénzt, időt és fáradságot akar megtakarítani, kövesse ezen mosási eljárást:

A ruha beáztatása. Csak annyi vizet veszünk, hogy az egész ruhát éppen elcipje és a vízben annyi „ASSZONYDICSÉRET” mosókivonatot teszünk, hogy a felkavarásnál habozzék s azután a ruhát éjszakán át áztatjuk.

A tulajdonképpeni mosás azután csak nagyon kevés fáradsággal fog járni, ha SCHICHT-SZAPPANT, SZARVAS védjegyjel használnak. Mert minden tisztatlanságot feloldott már az „Asszonydicséret” mosókivonat és most már csak az szükséges, hogy ezen feloldott szenny a SCHICHT-„SZARVAS” MOSÓSZAPPAN habja által leköttesék. Minden fáradságos dörzsölés és zörömpölés elkerülendő; a ruhába erősen beleveddótt foltokat úgy távolítjuk el, hogy a ruhát a foltok helyén mindkét oldalán SCHICHT-„SZARVAS” MOSÓSZAPPANNAL bekenjük és azután összegyngyölve, egy óra hosszáig állni hagyjuk. Ilyen módon minden szennyet könnyen lehet kimosni.

Ha a vízbe, a melyben a ruhát főzzük, kevés SCHICHT „SZARVAS” MOSÓSZAPPANT, vagy „ASSZONYDICSÉRET” mosókivonatot teszünk, az nagyon célszerű. Igen fontos, hogy a ruhát bőséges vízben többször gondosan kiöblítsük, a míg az összes, a SCHICHT „SZARVAS” MOSÓSZAPPAN által feloldott szennyeszcsékek el vannak távolítva és az öblítővíz teljesen tiszta marad.

Előfizetők ingyen hirdetés-rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetők ingyen hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BÉNO fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-magvak, újszintén norinbergi- üveg- és porcellán-kereskedése. — Duszka-, épületfa- és szénraktár.

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

AG ISTVAN vegyeskereskedése Lendvafőszufalu.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BORS ISTVAN kőelgyártó.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BECK MIKSA stóteje Foutca.

DOHING JÉNO rézműmester Kanizsai-útea.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvasásárhely

DOMINKO JÁNOS aca Lendvafőszufalu.

DZSIBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

EKE PÁL téglaemester Hosszafalu.

ERMÉNYI JÁNOS bűsbűtő és mezeiskalacsos.

EPPINGER SAMU téglyagyáros és gőzmalom tulajdonos Alsólendva.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, esemege-, norinbergi-, rövid-, diszmi-, játék-, üveg- és porcellán-árúk raktára. Nagy választék úri-divat cikkekben.

FARAGO ISTVAN borhely- és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Bántornyca.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkasztankútsón.

FÖLDES MÓR kováchaza Csáktornya.

FEHER ANTAL köröm- és kocsikovács.

FÜRST LIPÓT vendéglős Redics.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi- üveg- és porcellán-árú kereskedése.

GIBER GUSZTAV vendéglős Zsitkoc.

GREGORÉNCIS JÓZSEF székgyártó. Kivá-
natra székizet vidékre is szállít.

GOMZI LAJOS építőiparos Hosszafalu. Elvállalja
betonhidak és esatornák szakszerű készítését.

GÁL JÓZSEF molnár Pethesháza.

GODINEK LÁSZLÓ szoba- és címestő.

GONCZ GÁBOR pékmester ajánlja saját felügyelete
alatt készült házi rozskenyereit és süteményeit.

HARTMANN EDE férfi-szabó (Alsó-útea.)

GAÁL SÁNDOR, a redicsi hengergőzmalom új ber-
lője ajánlja újonnan alakított malmát minden-
nemű gabonák őrlésére.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornyca.

HAAS MIKSA vegytisztító és műfestő Zalaegerszeg.

HORÁK ODÓN bútorkereskedő és asztalos Csáktornya.

HORVÁTH GEZA vegyeskereskedő Cserföld.

IVANICS FERENC acsmester Hosszafalu.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője Hosszafalu.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varró-
gép javító műhelye Csáktornán.

KEPE MIHALY Hosszafalu. Elvállal mindennemű
betonmunkát. Kész csövek és hidak kaphatók.

KESZLER JÓZSEF és FIA gazdasági gép, varrogép
és kerekpár gyári raktára, valamint műhenger-
műmi liszt nagyban lakata. (Drenner-fele ház.)

KÓSA MORIC cipésmester Nemesnépen.

LEVASICS FERENC építőiparos.

LOVENYAK VINCE borhely Lendvasásárhely

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domasinee.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MAYER ODÓN óras és ókészerész. Nagy raktár
china-ézszt arukban.

MAYER JÓZSEF vas- és fűszerkereskedő Lenti.
Nagy választék vasalások és takaréktűzhelyekben.
Gazdasági gép-, cement- s meszraktár, palinkafőzde.

MAURER FERENC szobafestő és mazo.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb
választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz- asági
gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

MOLNÁR JÓZSEF szoba- és címestő Kanizsai-útea

MIKOLA FERENC asztalos

MILHOFFER TESTVÉREK vegyeskereskedése
Lendvasásárhely.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NEMETH PÁL gép- és építéltalatos.

NEMETH ISTVÁN cserepes-m. és tetőfedő Resznek

NEMETH ERNŐ borhelyüzlete Fout, Bock-f. házban

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Deklezs.)

PRESZLER VICTOR Hungaria-kávéháza Komárom

PERKÓ VENDEL hentesárú-üzlete a Fouton.

POLLAK LAZAR nyágyereskedő. Dolány és
szavár nagy-árúda.

PANDUR LAJOS szoba- és címestő, épület- és
butor-mázoló

REVERENCIS ISTVÁN vendéglős Letenyén.

RAPOSA FERENC építőiparos (lakik a hegyen).

REICHENFELD SÁNDOR meszáros.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksan.

REICH H. vegyeskereskedő, tojás- és vadszállító
Nagypaliban.

RAMFTL SÁNDOR úri-szabó és angol női felöltő-
készítő

SBÚL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCKÁROLY borkereskedő és székgyártó

SIPOCS DANIEL uriszabó angol szövet-újdosnágai
megkereskedő, melyekből fess, szép ruhák készülnek.

SCHWARCZ LIPÓT bútorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovász.

STERMANN JÓZSEF acsmester Lendvafőszufalu.

SCHRANTZ ELEK rőfös- és divatarúháza. Alíandó
nagy raktár a kitéző Cent-Bolbin varrogépekben

SIPOS LAJOS épület- és műbudo.

SIMONKA ISTVÁN kömüves (lakik a hegyen.)

SIMONKA JÁNOS székgyártó.

SIMONKA JÓZSEF acsmester, Alsólendva.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus, Foutca.

SZABÓ FERENC cipész Lendvasásárhely.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Ózv. TUSKE FERENCNE vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és
cement-raktára és cement-áru készítése.

TURNAUER BLA kereskedő és vendéglős Murarev

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen olcsón elad fas
és zöld szőlőoltványokat a legjobban, és esemege-
fajokban. Különösen ajánlja a kréazsa oltványokat

VOGEL SAMU vendéglős Szentgyörgyvölgy.

WORTMAN BÉNO rőfös- és divatarú-kereskedése.

WALTERSDORFER ADOLF meszáros.

WOLFSOHN-HENRIK központi kávos.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

WEINSTINGL JAKAB gőzmalma Gónterháza.

880 1911. véghr. számn.

Arverési hirdetemény.

Kohn Simon végrehajtató javára a zala-
gerségi kir. törvényszék 1910. évi 2781 p. sz.
kiegészíteli végrehajtást és az alsólendvai kir. jár-
ásbírószág 1910. V. 304/3. sz. kiküldetést ren-
delő végzése alapján 592 kor. követelés és járulé-
lékai kielégésére Lendvaujfalu községben

f. é. augusztus hó 29-én d. e. 10 órakor

lovak, szekerek, szarvasmarha, varrogép, diván
és egyéb ingóságok 1781 kor. becserzésben bíró
árverés útján fognak eladatni a következő által-
ános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becserzése meg nem ígértetnék,
az a kiküldést áron alul is a legtöbbbet ígérő által
megyettnek jelentetik ki meg akkor is, ha más
árverelő által ígértet nem tétetett. Minden tárgy
vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek
lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő bir-
tokába adatik. Ha a legtöbbbet ígérő a vételár
azonnal nem fizetné, a tárgy azonnal újabban
árveretetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő
árverelőnek a netaláni többletkez igénye nincs,
ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köte-
teles és az árverés további folyamán részt nem
vehet.

Alsólendván, 1911. augusztus 13.

Havel, kir. bír. vjhajtó.

Megérkeztek képeslevelezőlapok

üzletembe a legszép és legdiva-
tosabb, művészies kivitelű
melyeket jutányos árért árusítok. — BALKÁNYI ERNŐ Alsólendván.

BUTOR!! Asztalos és kárpóztott,
valamint vas- és rézbuto-
torok nagy raktára.

Schwarz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb be-
vásárlási forrás teljes menasz-
szonyi keltegyék, szállodák, ven-
déglők és magánosok részére.

52—32

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!